

פלא-פון - המרכז הארצי להשכרה ומכירה.
השכרת מכשירים בארץ ובחו"ל.
הקלטה ופיענוח - של כנסים, בודרויות וישיבות.
הקרנות - וידאו ומחשב על מסכי ענק.
ציוד אור-קולי - הקרנות בכנסים וימי עיון.
מכשירי קשר - השכרה לכל מטרה, כסוי ארצי.

ציוד מעבדתי - אספקת ציוד למעבדות.

אסיפה כללית של אגודת העיתונאים

בית סוקולוב, 29.6.1995

רשות
התאגידים

תל-אביב, רח' בזל 37 טל. 03-5469333 פקס. 03-5441425

ירושלים, טל. 02-836211 ביפר 02-294666 מנוי 34474

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי

ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אסיפה כללית של אגודת העיתונאים

בית סוקולוב, 29.6.1995

מר רזי גוטרמן: רבותי, לפי תקנון האגודה, האסיפה הכללית נדחית לשעה 5.30 ותהיה חוקית בכל מספר

משתתפים.

רבותי, אני מבקש מהחברים לשבת, כדי שנוכל להתחיל באסיפה.

שלום לחברים. אני מתכבד לפתוח את האסיפה הכללית של אגודת העיתונאים בתל-אביב. נוכחים כאן עכשיו 74 חברים. זו אסיפה שאנחנו מחוייבים לה לפי חוק העמותות. אגודת העיתונאים בתל-אביב היא עמותה רשומה ואנחנו מקיימים היום אסיפה כללית רגילה, שהיא להבדיל מאסיפה כללית בוחרת. את האסיפה הכללית הבוחרת אנחנו נערוך לקראת סוף השנה, בתום כהונה של שנתיים של ועד האגודה.

הפורמליסטיקה בהתחלה. הועדה המכינה, שאני מבקש להודות לה על עבודתה. הועדה המכינה, שהכינה את האסיפה הזאת, הדסה וולמן מקול ישראל, עירית רוזנבלום מ"הארץ" ויאיר דקל, שהתנצל שלא יכול להגיע כיוון שהוא בחופשה. ועדה זו המליצה ובחרה באפרים דוידי כיושב-ראש האסיפה ואני צריך בצורה פורמלית לקבל את הסכמתכם, שאפרים דוידי, שיושב כאן, יושב-ראש ועד עיתונאי "דבר", יקבל לידינו את ניהול האסיפה. אז אם אין מתנגדים, אני אבקש מדוידי לקבל את מקומו.

סליחה, לחברים שלא שמו לב, בכניסה יש שולחן על סדר יום והצעות לתיקון שהכנו מצולמים. מי שאין לו, יכול לקבל.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

מר אפרים דויד, יו"ר: טוב, חברים, אני מתכוון לפתוח את האסיפה. כפי שאתם יודעים, סדר היום הוא די דחוס, אז לכן אני מבקש מכל מי שמתכוון לדבר, שיעשה את זה בקיצור.

נקודה ראשונה על סדר היום היא דיווח על פגיעה במעמד העיתונאים ומצב התקשורת הכתובה והאלקטרונית. יפתח יושב-ראש האגודה אריה אבנרי ולאחר מכן תשלים היועצת המשפטית של האגודה, מלי וורוסלבסקי.

מר צבי מרום: אני הרבה שנים באגודה הזאת ואני אף פעם עוד לא ראיתי מספר כל כך קטן של אנשים באסיפה, שבכל מקרה היא תמיד חשובה... אני אומר, שאני מלווה את האגודה שנים רבות ומעולם לא ראיתי מספר כל כך קטן של אנשים... מה שחשוב זה מספר האנשים הנוכחים כאן. אני הייתי מציע, למען ההגינות, שהאסיפה הזאת מרצונה תתפזר ולהטיל על הועדים נקודתית לפעול בצורה נמרצת במערכות שלהם, כדי שלאסיפה שתהיה במקום זאת, יבואו האנשים במספר מתאים.

מר אפרים דויד, יו"ר: טוב, אני הייתי רוצה להגיב להצעה של צבי מרום מעיתון "דבר". אילו הייתי יודע, שבעוד שבוע או שבועיים יגיעו לפה מאות אנשים, הייתי מסכים איתך. לצערי, יש לי את כל היסוד להניח, שאם נקיים את האסיפה בעוד שבוע או שבועיים, מספר המשתתפים יהיה דומה למספר המשתתפים של היום וקיימת הסכנה, שהאנשים שהגיעו היום לא יגיעו גם באסיפה הבאה, בגלל שהם באו במיוחד היום ופינו שעות עבודה כדי להגיע לכאן. אז אני מציע לדחות את ההצעה של צבי מרום, לקיים את האסיפה הזו. אנחנו הודענו בכל המערכות, כל החברים קיבלו הזמנות, על לוחות המערכות יש, כל החברים ידעו על האסיפה, על לוחות המערכות יש תוכן של האסיפה, כולל התיקונים. זאת אומרת, אף אחד לא יכול לטעון, שהאסיפה הזאת נעשית בתנאי מחתרת. האסיפה הזו נעשית לאור היום ואנחנו מחוייבים על פי תקנון של העמותה לקיים אותה. לכן אני מבקש

לדחות את ההצעה של צבי ולקיים את האסיפה.

מר סאמט:

רבותי, אני מבקש דבר אחד. אני מבקש לרשום לפרוטוקול, שהאסיפה הכללית, כפי שאתה אמרת, שהודיעו על כך במודעות והודיעו כמה הודעות וכו', בא 1% של החברים. יש לנו 1,600 חברים...

מר אפרים דויד, יו"ר: טוב, זה יירשם בפרוטוקול, בסדר. אני מצטרף לקריאה ואנא, בבקשה, אריה אבנרי, תתחיל בבקשה עם הדיווח.

מר אריה אבנרי:

יש לי לאמר לך מילה אחת, צבי. לא במקרה אנחנו מראש ידענו לכנס את האסיפה הזו באולם קטן ולא באולם הגדול של בית סוקולוב. בניגוד למה שאתה אומר, אולי אתה לא היית בכל האסיפות, אני לא זוכר בתקופה שאני מכהן בתפקיד, אסיפה המונית. אני זוכר את כנסי החרום שנערכו מטעם האיגוד הארצי, 2 הכינוסים שנערכו, אחד לפני כמה חודשים באולם הגדול ובאו מאות אנשים ובאמת היתה הפעולה של הועדים ובאו אבל גם מירושלים ומחיפה והיתה מכונה אירגונית משומנת פעלה, אבל לא זו הבעיה.

הבעיה היא אחרת לגמרי. הבעיה היא, אם ישנם חברי אגודת העיתונאים בתל-אביב, שמונה, שמעון, לא 1,600, אלא 1,400, כולל מועמדים. אם, שהם, אני חושב שהציבור אינטליגנטי והוא מכיר את המצב בתקשורת, מי פחות ומי יותר ואם הם מקבלים הודעה וכל אחד קיבל הודעה הביתה ובאמצעות המערכות ואין להם את המודעות ואין להם את התחושה והמוטיבציה לבוא לכאן, אז על מי אתה תלין? אנחנו לא הכתובת ואם אנחנו נפזר את האסיפה הזו, אז כפי שאמר אפרים, המצב לא יהיה יותר טוב.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

מה שאני מציע כאן, שאנחנו נקיים את האסיפה הזו לפי הסעיפים ואני רוצה בקצרה, ברשותכם, למסור לכם דו"ח מה קורה בתקשורת הכתובה והאלקטרונית ומלי תשלים ואם יהיו שאלות ודברי הבהרה, נשמח להשיב.

כפי שאני אמרתי מקודם, אסיפת חרום של עיתונאי ישראל, שנערכה לפני כמה חודשים בבית סוקולוב בתל-אביב, הצביעה על מצב קשה בתקשורת בשורה של נושאים אקוטיים, בשורה של נושאים שהם נוגעים לכל אחד מאיתנו, מי פחות ומי יותר ואסיפת החרום הזו באה לא רק להתריע, באה לקבל החלטות אופרטיביות ואני רוצה לאמר לכם כאן, שאנחנו ראינו לעצמנו באיגוד הארצי ובאגודת העיתונאים בתל-אביב, ועד אגודת העיתונאים בתל-אביב למלא אחר ההחלטות הללו, שמונחות כרגע לפני וכל אחד מכם קיבל אותן או קרא אותן בכלי התקשורת ועל רקע המצב הקודר בתקשורת, יש בכל זאת כמה אורות מסביב וכוונתי היא קודם כל ל-2 דברים יסודיים:

הדבר הראשון, האיגוד הארצי של עיתונאי ישראל, שבמשך שנים בעבר הוא לא תיפקד כראוי והיו השלכות על כל ההתייחסות כלפינו מצד המו"לים, מצד גורמים אחרים, הוא עכשיו פועל כרגיל ואני אומר את זה הרבה לזכותה של שרה, שנמצאת כאן והיום, כשהאיגוד פונה למו"לים והיום, כשאנחנו מקבלים החלטות, כולל החלטות להכריז שביתה או סכסוך עבודה באיזה מקום, אז משום מה יש התייחסות. אני זוכר, שלפני שנה וחצי בערך, כשאנחנו היינו מקבלים החלטות, בכלל זה היה כאילו על הנייר. אז העובדה, שהאיגוד הארצי התחיל לפעול או פועל בהילוך גבוה, זה לזכותו וזה הרבה גם לזכות אגודת העיתונאים בתל-אביב, שהיא משמשת נדבך חשוב באיגוד.

הדבר השני זה מועצת העיתונות. גם מועצת העיתונות היה גוף משותק וזה הרבה זמן היה משותק על רקע של הקמת בתי-דין לאתיקה ואני רוצה להגיד לכם, שורה של הישגים שלנו, של אגודת העיתונאים והאיגוד, שבזכותם אנחנו יכולים קצת לזקוף את קומתנו. (א) בתי-הדין

לאתיקה של מועצת

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

העיתונות היום כבר מוסמכים ודנים ויכולים לשפוט מו"לים ועורכים. מה שבעבר אנחנו היינו, העיתונאים, רק היעדים, היום אפשר לשפוט ויש כבר דברים בצורת, דברים אקטואליים שודאי תשמעו עליהם בקרוב.

דבר שני, המו"לים חתמו בשעתו על הסכם, על אמנה לחופש הביטוי. אמנה לחופש הביטוי, שהיתה גם כן על הנייר. היום וזה אולי אני אומר כאן בסוגריים, אולי בגלל המצב החדש שנתהווה בקרב העיתונות הכתובה, המו"לים היום מבינים, שהם לא יכולים להתייחס למילים הכתובות ולחתימות שלהם כאל חתימה שאינה שווה את הנייר.

והדבר השלישי, המו"לים היום מחוייבים לשורה של דברים, שאנחנו תבענו במסגרת סעיפי האתיקה, שעל זה אתם תקבלו בקרוב פירוט, בין היתר להגן על עיתונאים שנתבעים לדין, בין היתר המו"לים נתבעים גם, יש עכשיו סעיף שעומד על הפרק לגבי פסילת מאמרים וקריקטורות ואפילו שירים בעיתונים. אנחנו דורשים בתוקף, שמי שנפסל מאמר שלו, יכול לפרסם אותו בכלי תקשורת אחר. עוד אין סיכום סופי בנושא הזה, אבל המו"לים מתחילים להבין, שאנחנו בנושא הזה לא מתכוונים להרים ידיים וכאן אני חוזר למה שאמרתי קודם. המצב החדש שנוצר בתקשורת, לשמחתנו במרכאות, נוצר בין היתר משום שהמו"לים נדחקו קצת לקרן זווית. אותם מו"לים, אותן 3 משפחות, אותם אילי תקשורת שמחזיקים כאן במאחזים רציניים מאד בעיתונות הכתובה ובעיתונות האלקטרונית וזה נגד רצוננו, אבל זה בזכותם של אותם חברי כנסת שנתנו להם את זה בהצבעות ובוועדות שקיבלו את ההחלטות, אותם מו"לים, בגלל כל הפרשיות שקרו, הם היום יותר מכונסים בעצמם, הם יותר מוכנים לשמוע והם גם משתפים פעולה באותן ועדות במועצת העיתונות, כמו ועדה לענייני מונופול או ועדה לענייני מערכות היחסים בין עיתונאים ומו"לים או בנושא של סעיפים אחרים, כמו הדרישה שלנו ליצור הפרדה בין תפקיד של עורך לבין תפקיד של מו"ל.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אבל, יש גם צד שני למטבע וזה הצד העגום יותר. מלחמת המו"לים גרמה בשנה האחרונה לקיטוב חמור ביותר בין העיתונאים, בעיקר בין העיתונאים של 2 עיתוני הערב, "ידיעות אחרונות" ו"מעריב". אנחנו ראינו, שעיתונאים בהתחלה נגזרו רק לפירסומים, שהם היו שותפים לפירסומים אחד נגד השני, זאת אומרת עיתונאים שגוייסו בעיתון מסויים לכתוב על המו"ל של העיתון המתחרה, אבל היתה לזה גם השלכה לגבי מערכת היחסים הפנימית בין העיתונאים מ-2 המערכות הללו ועל זה אנחנו מלינים. אנחנו מנסים לפתור את הבעיה הזו. בשלב זה היא עדיין פתוחה.

אחד האמצעים לכך - הקמנו פורום של ועדים יחד עם איגוד הארצי. מישהו כאן הזכיר את הועדים, צבי מרום. פורום הועדים קיים 3 פגישות בשנה וחצי האחרונות וקיבל החלטות ואני רוצה לאמר לכם, שהחלטות האלה, חלק מהן יושמו ואני רוצה שתבינו למה זה חשוב, כי בעבר הלא רחוק נתקלנו בתופעות שחברי ועדים היו נרדפים על-ידי מו"לים, פוטרנו. זה התחיל ב"הארץ", מי שזוכר את יפת ואחרים, זה עבר לעיתונים אחרים. אותם נציגי ציבור, אותם עיתונאים שרצו, שפעלו כזקופי קומה מול מו"לים, מול עורכים, הם הפכו להיות נרדפים וסימנו להם את המטרה בדרך החוצה והמטרה היא ברורה כל הזמן ואני אמרתי את זה באסיפה הכללית של האיגוד הארצי. המטרה היא מלובה ומלווה על-ידי, אני לא יודע אם יש תופעה בתקשורת העולמית שיש לה אח ורע, שאדם אחד עבר מעיתון לעיתון לעשות סדר, במרכאות. כוונתי ליעקב כפיר, אדם שהמשימה שהוטלה עליו היה לעשות טיהור, במסווה או לא במסווה של הסכמי פרישה אטרקטיביים, והתחיל ב"הארץ", עבר ל"מעריב" ועכשיו הוא חזנה ב"ידיעות אחרונות". עכשיו הוא עושה את חניית הביניים ב"ידיעות אחרונות". אני קראתי לו 'מכסח העיתונאים'. הוא כבר ראה אותי במסדרון ואמר לי כבר, שיש לו איתי שיח וסיג, יש לו איתי דיבור. בסדר, הוא יקבל תשובה בספר השנה של אגודת העיתונאים.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

התופעה הזאת היא הרבה יותר חמורה מכפי שנשמעת לכם. לא מדובר כאן על עיתונאים עייפים ומותשים, שפורשים מעיתונאים. מדובר כאן על עיתונאים במיטב שנותיהם, שיכולים לתרום בכלי התקשורת הכתובה בצורה מקצועית ומיומנת, שהם נאלצים לפרוש ורובם לא פורשים בגלל חוזי הפרישה האטרקטיביים, במרכאות ובלעדיהם. הם פורשים, משום שהם מתחילים להרגיש את עצמם מיותרים, מיובשים, נטע זר. אתה בא לעיתון זה או אחר, כולל בעיתון שבו אני עובד, ואתה, סביבך עיתונאים צעירים מסתכלים עליך כפרזיט: אתה בנית את העיתון, אתה תרמת הרבה לעיתון. את העיתון שלך, את העיתון שבו אתה עובד, לא בנו רק הערוך והמו"ל; בנו עשרות ומאות בנאים וטפסים ורצפים וצבעים וכולם ואתה פתאום מרגיש את עצמך נטע זר. אומרים: לך מתי אתה מפנה את הכסא? אתה בכלל וזה הרבה יותר חמור ממה שאתם חושבים. אז התופעה הזו, לצערי הרב, עדיין לא נבלמה, אבל אנחנו עושים כמיטב יכולתנו.

לצערי הרב, נמשכה בשנה החולפת גם התופעה של סגירת כלי תקשורת כתובה. עיתון "על המשמר", אחד שהיו לו שנים של פאר ושל רמה מקצועית גבוהה בעיתונות הישראלית, שבק חיים. מה שנשאר ממנו זה איזה זנב של שבועון לחקלאי. עיתון "דבר" קירטע בצורה רצינית ביותר ואילמלא הפעולות היסודיות והמערכה שניהלה הנהלת האיגוד הארצי וועד אגודת העיתונאים ובראש וראשונה ועד עובדי "דבר" בראשותו של אפרים דויד, לא היינו מגיעים למצב שבו עיתון "דבר" ממשיך להופיע ואני מאמין שיש לו עתיד ויהיה העיתון הראשון שיהיה בבעלות חלקית של עיתונאים.

רבותי, לצערנו הרב, המהפך שקרה בהסתדרות מוליד תופעה, שאני רוצה כבר עכשיו להתריע בפניה. אנחנו בשעתו חתמנו על אמנה, בתקופה של הברפלד, בין האיגוד הארצי לבין ההסתדרות לשיתוף פעולה וחשבנו שנקבל מטריה של ההסתדרות במאבקים שלנו. עמוס שוקן כינה את אותו מהלך: "הלך הפיסח אצל החיגר", ואני חושב שהוא צדק. הלך הפיסח, ואז אנחנו הבנו

שאין לנו מה לחפש בהסתדרות והכוונה לא היתה, חלילה, שאנחנו נהיה חברי הסתדרות. הכוונה היתה שנשתף פעולה. ראינו, שההסתדרות עצמה עושה חוזים אישיים יותר משאנחנו הרשינו לעצמנו במוסדות, בעיתונים ובכלי התקשורת שלנו. הגיעו ה"חיים חדשים" בהסתדרות של חיים רמון ואני רוצה לאמר לכם, שמהנסיון שלנו עד כה, החיים החדשים האלה, אנחנו לא נהנים מהחיים האלה. גם "דבר" לא נהנה, אבל רק זה היה בשוליים איכשהו הגיעו להסדר עם "דבר".

יש תוכנית להקים ארגון ארצי של עובדי תקשורת בהסתדרות. הם רוצים להכניס שמה פועלי במה וכל, שאצלם תקשורת, יש בלבול, כל חוט זה כבר תקשורת. אנחנו, אצלנו לפחות תקשורת זה כתיבה, זה שידור, זה תוכנית, זה אתיקה, זה מחשבה, זה חשיבה. אצלם זה כל אחד שמחזיק חוט, זה כבר תקשורת...

בתשובה לקריאות ביניים: רגע, אני יודע שאצלנו גם חברים באגודה גם מאפרות. אני באופן אישי נגד זה ולפעמים גם מגיעים לשם, אבל יש תפקידים

מר אפרים דויד, יו"ר: חברים, אין דיון עכשיו על מעמד החברים באיגוד.

מר אריה אבנרי: אבל אגודת העיתונאים בתל-אביב לפחות לא מקבלת אנשי יחסי ציבור ודובריהם של משרדי ממשלה, כמו שקיים באגודת העיתונאים בירושלים. שמה ישנם דובר משרד, זה שמוסר את הסטיסטיקה, דוד נוימן ודובר משרד התחבורה וכולם שמה חברי אגודת העיתונאים.

והנושא האחרון, שרציתי לאמר, זה נושא של האתיקה. אני חושב, התרומה שלנו לסעיף של האתיקה של העיתונאים באה, כפי שאמרתי לכם, לידי ביטוי בעיקר באמצעות מועצת העיתונות. עם זאת, מוסדות האתיקה שלנו פעלו

כראוי. אנחנו הקמנו לנו מוסדות משלנו, בית-דין, ועדת חברים ובית-דין לערעורים ואני חושב, שבנושא הזה מילאנו תפקידנו.

אני לסיום דברי רוצה להודות לכמה אנשים, שעשו את המלאכה בצורה טובה ויעילה ואני חושב, שהרבה מנקודות האור אפשר לזקוף לזכותם. בראש וראשונה לשרה פרידמן, שהזכרתי אותה. רזי גוטרמן, מזכ"ל האגודה באיגוד הארצי ואפרים דוידי, יושב-ראש הועדה המקצועית; מלי וורוסלבסקי, המרכזת והיועצת המשפטית. אני גם לא יכול לקפח את ג'קסי, לא בגלל שהוא יושב על יד השולחן, אלא הוא יתן לכם דיווח אחר-כך על מה שהוא עושה וזהו, תודה רבה.

מר אפרים דוידי, יו"ר: טוב, עכשיו תהיה השלמה של מלי וורוסלבסקי על כמה נקודות לגבי מצב העיתונות.

גברת מלי וורוסלבסקי: אני רק רוצה בקצרה דיווח, השלמה, לא משהו ארוך, רק מבחינת המצב בשטח, אמנם אולי דיברו כאן על איזושהי תחושה של עיתונאים ששמים לב או מתייחסים יותר, אבל לצערי, המצב בשטח, בלשון המעטה, לא קל. אם לדבר על כך, כבר כיום יש תלויים ועומדים 2 סכסוכי עבודה ברשות השידור וגם בעיתון "ידיעות אחרונות". עכשיו נודע לי, שב"ידיעות אחרונות" הצדדים נכנסים למשא ומתן, אז כך שצריך לקוות לסיום מוצלח של המשא ומתן. ברשות השידור, לעומת זאת, העניינים הם לקראת פיטורין של עובדים. רשות השידור מתכוונת לפטר בסביבות 200 עובדים והוכרז סכסוך עבודה על מנת להתחיל לנקוט בעיצומים והעובדים מתארגנים לקראת הסיפור הזה.

אמנם בעיתונים הקטנים, כמו "הצופה" או סוכנות עתי"ם, הצלחנו לאחרונה לחתום על הסכמים קיבוציים ולתת קצת תוספות שכר לעובדים, אבל דוקא בעיתונים הגדולים מתנהל משא ומתן וכרגע תוצאות ופירות אין.

מהצד הכללי, גם בעיתונים הגדולים, גם ברשות השידור, הבעיות העיקריות, שבהן מתמודדים העיתונאים זה עיתונאים שעובדים כפרילנסרים, ללא שום תנאי עבודה והם פוגעים גם בעצמם, משום שהם עובדים ללא שכר, ללא שכר גבוה, ללא שכר הוגן אפילו, ללא תנאים סוציאליים וללא כל מה שעובד מן השורה במשק בכל תפקיד ובכל רמה מקבל והם פוגעים גם בעיתונאים הקבועים, כי משתמשים בהם ככוח עבודה זול ומה שנוותר לעיתונאים הקבועים לעשות זה, במרכאות, להתייבש ואחר-כך בגלל זה מדברים למשל ברשות השידור על הצורך לוותר על האבטלה הסמויה ולפטר עיתונאים.

בנוסף לכך קיימת, כמובן, תופעת החוזים האישיים, שהיא כבר חלק בלתי נפרד מעבודת העיתונאים בארץ והאיגוד הארצי, בכנס המחאה שנתקיים לפני מספר שבועות, הודיע על כוונה להגיש נוסח של חוזה אישי לחברים, שעליו הוא ממליץ לחתום ולא לרדת בתנאים שהוזהרו בו. אותו חוזה אישי יוגש בשבוע הקרוב לכל המערכות ויופץ בין העיתונאים.

בנוסף, אנו נמליץ גם לכל הועדים לבקש תוספת שכר, שאנחנו נעמוד מאחוריהם בכל מאבק שהם ייאבקו כדי להשיג אותה. עשינו בדיקה, שהשחיקה בשכר הגיעה בערך ל-15% וזה אחרי תוספות היוקר בשנתיים האחרונות ואנחנו חושבים, שכל עיתון שלא קיבל את זה וכל כלי תקשורת שלא קיבל את זה, צריכים לדרוש את זה כמינימום, כדי לשפר את שכרם.

מעבר לכך, אנחנו פשוט צריכים, כמו שאומרים, לשנס מותניים וכל המלחמה בנושא השכר והמאבק היא כמובן במסגרת האיגוד הארצי, שאגודת העיתונאים היא חלק בלתי נפרד ממנו. זהו.

מר אפרים דויד, יו"ר: אוקיי, תודה רבה למלי. הסעיף הבא, שעל סדר היום, זה הצעות לשינויים ותוספות בתקנון אגודת

העיתונאים. אני רק רוצה להזכיר, שבסוף מאי הופץ חוזר בקרב כל חברי

האגודה. באמצעות החוזר כל החברים קיבלו הודעה, שתיקונים או שינויים או הצעות לשינוי התקנון, יש להגיש לא יאוחר מה-15.6, זאת אומרת לפני שבועיים ולכן, מלי תעבור על ההצעות לתיקונים, שהתקבלו עד התאריך הזה ובנוסף, בימים האחרונים נשלח החוזר הזה, שאני מחזיק בידי, עם פירוט של כל ההצעות לתיקונים והנמקה קצרה.

בתשובה לקריאת ביניים: לכן יש פה הסברים על כל נקודה ונקודה ונקודה שהיא לא ברורה, עוד מעט אנחנו נסביר אותה.

קריאת ביניים: במשך 4 שנים אנחנו ניהלנו מאבק מקצועי על זכויותינו ומעמדנו, מכיון ש-4 שנים היינו מוחזקים ברשות השידור ללא תנאי עבודה וללא מעמד. ככה זה קרה, נתנו לנו חוזה, חתמנו, קרה. דיברו על זה עכשיו גם. ואז אנחנו הכרזנו סכסוך עבודה ובתמיכה, בזכות תמיכה של חברים מקצוע ושל ההנהלה של אגודת העיתונאים אנחנו זכינו במאבק הזה ויש לנו עכשיו חוזה כמו שמקובל ברשות השידור. אז אני מנצלת את ההזדמנות, כדי להגיד תודה.

מר אפרים דויד, יו"ר: תודה רבה. באמת אני רוצה להוסיף, שזה היה אחת מההצלחות, אולי קטנה, אבל חשובה מאד בשביל החברים האלה, שבמשך שנים עבדו ממש בתנאי עבודת ורק בימים האחרונים נכנסו 20 עובדים ברקע כעובדים מן המניין ברשות השידור.

מר דוד פיאנס: כיון שכל ההצעות המוצעות כאן לשינויים בתקנון, עניינן אחד והוא להבטיח, שלועדים יכנסו רק חברי האגודה ו/או האיגוד, אני פשוט מציע, שנצביע עליהן אנבלוק, כי אין שמה שום דבר אחר וחבל לפרט אותן סעיף סעיף ולבזבז זמן.

מר אפרים דויד, יו"ר: אוקיי, חברים, יש פה הצעה להצביע כמקשה אחת

בכל הסעיפים של התיקונים, והתיקונים נמצאים
כאן בכניסה. אם למישהו יש הסגות או בעיות, יכול לקרוא אותם. אלה באמת
לא תיקונים מהותיים, אלא תיקונים קוסמטיים.

בתשובה לקריאות ביניים: חברים, אלה לא תיקונים יסודיים. אלה תיקונים
טכניים. לא צריך, באמת חברה, להפוך כל סעיף על סדר היום לפלוגתא
תלמודית. לכן, אני מציע

הצבעה

מי בעד התיקונים?

מי נגד?

טוב, יש רוב למען התיקונים.

אנחנו נעבור לסעיף הבא על סדר היום, דו"ח ועדת הבקורת, ישראל

פז.

מר ישראל פז: ועדת הבקורת קיימה מחודש נובמבר 1993 ועד

אפריל 1995 6 ישיבות. לדאבונו, נפטרה באמצע

הקדנציה חברת הועדה מיכל הולצמן, שהיתה פעילה מאד. במקומה הצטרף שמעון
פינס, ייבדל לחיים ארוכים.

הדו"ח הכספי של אגודת העיתונאים ל-1994, אליו מתייחסת ועדת

הבקורת, הוא דו"ח שבוקר ואושר על-ידי רואה-החשבון מנחם רוזן ונשלח,

כנדרש בחוק, לנציבות מס הכנסה, אגף מלכ"רים.

הדו"ח מצביע על המשך המגמה של ירידה בהכנסות ממסיבות

עיתונאים, כתוצאה מצמצום מתמשך במספר המסיבות. ההכנסה בסעיף זה הסתכמה

ב-538,000 שקל, לעומת 545,000 שקל בשנה קודם לכן וזאת, למרות שב-1994

הועלו בכ-20% מחירי מסיבות העיתונאים. כך, שלמעשה הירידה הריאלית בהכנסות היתה גדולה עוד יותר.

בהשכרת אולמות וחדרים, הנעשית בדרך-כלל בשעות אחר-צהריים והערב, כאשר בבית סוקולוב אין פעילות עיתונאית, חל לעומת זאת גידול של 18%, מ-240,000 שקל ב-1993 ל-283,000 בשנת 1994.

ספר השנה של העיתונאים הכניס לאגודה 129,000 שקל ממודעות ומכירת הספר, לעומת 90,000 שקל בשנה שלפני כן. אגב, הספר חולק חינם לכל חברי האגודה.

הכנסות אחרות היו מהשכרת בנין לשכת העיתונות, מחנות הספרים, ממסי חבר ומהמסעדה, כך שהכל הסתכמו ב-1994 ההכנסות ב-1,832,917 שקל, לעומת 1,822,732 שקל שנה קודם לכן.

בסעיפי ההוצאות נדרשה האגודה להוצאה חד-פעמית, שאושרה על-ידי הועד, לשיקום מערכת מיזוג האויר בת 40 שנה. במקום המערכת, שהופעלה על-ידי מפלי מים בגן וששבקה חיים, הותקנו מזגנים מפוצלים בחדרים ובאולמות. עלות ההחלפה היתה כ-110,000 שקל והתפרסה על פני שנתיים.

הוצאות חד-פעמיות אחרות היו: 121,000 שקל החזר פקדון על ציוד למפעילי המזנון הקודמים ו-16,000 שקל על מיחשוב עבודת המזכירות בבית סוקולוב. הוצאות הנקיון, שמירה וגינון הסתכמו ב-47,000 שקל לעומת 45,900 ב-1993.

בסך-הכל הסתכמו הוצאות האגודה ב-2,069,261 שקל לעומת 1,846,306 שקל שנה קודם לכן. עודף ההוצאות על ההכנסות הסתכם ב-236,344 שקל ונבע מההוצאות החד-פעמיות הגדולות שפורטו, כמו מיזוג אוויר החזר פקדון ומיחשוב.

הועדה דנה בתקציב ב-3 ישיבות. ל-2 זומן גם רואה-החשבון מנחם רוזן.

ועדת הבקורת הציעה אשתקד לוועד לבחון את האפשרות לשפץ את חדרי השירותים בבית, שנראו מאד מיושנים ולא התאימו לשנות ה-90, ודאי לא לאחר מכן. הועד קיבל את ההמלצה והשיפוצים בוצעו בשנת 1995, כאשר עלותם הכללית מסתכמת בכ-80,000 שקל ל-2 הקומות. כמחצית מסכום זה מומן על-ידי הלוואה לטווח ארוך, שקיבלה האגודה. השאר מומן מהרזרבות הכספיות של האגודה. התגובות של החברים על השיפוץ היו כולן חיוביות ביותר.

ועדת הבקורת גם המליצה ליזום שיווק של אולמות הבית בשעות אחר-צהריים והערב, כדי לכסות את ההקטנה בהכנסות ממסיבות העיתונאים. בתחום זה נחתמו הסכמים עם משרד הבטחון, עם מכללת קמפוס, בית-ספר לגרפולוגיה, לשכת רואי-חשבון, מירי בלקין ואחרים. כמו כן, יזם מזכ"ל האגודה פרוייקט של מרתון תצוגת אופנה לעיתונאיות, המתקיים שבועיים בשנה, באביב ובסתיו בבית סוקולוב ומרכז את כל תצוגות האופנה לעיתונאיות. פרוייקט זה הכניס לאגודה רבבות שקלים וכיסה בכך על הירידה בהכנסות ממסיבות העיתונאים.

נראה, שמאזן 1995 ואני מבין, שרזי ידווח על כך, יהיה טוב מזה של 1994 ועל החודשים הראשונים של 1995 והמגמות החיוביות, כמו שאמרתי, ידווח מזכ"ל האגודה.

בסיכום, אני יכול לאמר, שכל השאלות והטענות, שהפנינו למזכ"ל האגודה, זכו למענה מידי ויסודי.

מר אפרים דויד, יו"ר: טוב, תודה רבה לישראל פז ועכשיו יהיה הדיווח של מזכ"ל האגודה, רזי גוטרמן.

מר רזי גוטרמן:

טוב, אני אבקש כמה דקות מזמנכם, למרות שזה
דיווח מספרי או דיווח יבש, אבל אני חושב,
שצריך לכבד את החברים, שטרחו ובאו לכאן ולדווח להם לפחות אחת לשנה מה
שקורה בתחום הכספי של האגודה.

כפי שאמר ישראל פז, אנחנו רואים איזשהי מגמה בשנתיים האחרונות
בתחום מסיבות העיתונאים, אבל אני אדבר על כך בהמשך. אני רוצה לאמר,
שבשנים האחרונות אנחנו למעשה נדרשים למאמצים קשים כדי להבטיח שיהי
האיזון תקציבי לאגודה, אגודה שבתקופה הזאת נאלצת להתמודד עם בעיות
מקצועיות קשות, שהיא לא ידעה מעולם והבעיות האלה דורשות תקציבים.

מה שמאפיין את האגודה בשנה-שנתיים האחרונות זה צמצום בהכנסות
ממסיבות עיתונאים ואירועים ומנגד, בעליה בהוצאות, שמקורה בעיקר
בהזדקנות הבית הזה. אנחנו עוד כשנתיים נחגוג 40 שנה לבית סוקולוב ובית
בן 40, שנבנה בטכניקות בניה ישנות ושהמערכות שלו כבר לא עומדות, מה
שנקרא, בלחץ, זקוק כל הזמן לשיפוץ וזקוק לתחזוקה. אנחנו לכן היינו
נאלצים להוציא גם על הענין של מיזוג האויר ואתם רואים פה בחדר את אותה
מערכת של מזגנים מפוצלת. כך היא הותקנה באולמות אחרים, כי אנחנו
נקלענו למצב, שלא יכולנו לעשות שימוש באולמות או להשכיר אותם בשעות
הערב, כאשר אין מערכת של מיזוג אויר. אותו דבר לגבי השירותים ואני שמח
מאד, שהשירותים, שבהרבה מאד מקומות זה נראה כראי, ככניסה לבית, היום
זה שירותים של שנות ה-90 ואנחנו יכולים להתגאות בהם וכשנכנסים אנשים,
הם לא באים אחר-כך בטענות: תשמע, אנחנו מרגישים פה כמו במאה הקודמת.
היום אלה שירותים לתפארת.

למרות המציאות, שאני מציין בפניכם, אני יכול לציין בסיפוק,
שאנחנו מצליחים בשנים האחרונות לשמור על איזון כספי ואפילו להגדיל את
יתרות החסכון שלנו בקרן השביתה, בקרן הלוואות לחברים וגם בקרן

השיפוצים. מצבה הכספי של האגודה איתן ואם לא יקרו איזה שהן קטסטרופות בלתי צפויות בתחום של המאבקים המקצועיים או יעוץ משפטי, הרי שאין כל חשש לחוסנה הכלכלי של האגודה.

אני במילה אחת רוצה להסביר את הנושא הזה של הבריחה ממסיבות עיתונאים. זהו תהליך, שנמשך כבר כשנתיים. אנחנו רואים, את הניצנים שלו ראינו לפני שנתיים-שלוש, כאשר נכנס עידן הפקס. הדבר הזה גרם לכך, שלעורכי מסיבות העיתונאים יש קו פתוח ישיר למערכת או לעיתונאי הביתה, בלי הצורך של תיווך. חלה גם התפתחות נוספת ואנחנו כולנו עדים לה וזה מלחמת עולם ממש בין 2 העיתונים הגדולים, "מעריב" ו"ידיעות" ובגלל המלחמה הזאת מעדיפים גורמים שונים לפנות ישירות רק לעיתונאים רק מ-2 העיתונים האלה, או במקרים יוצאי דופן גם לעיתון "הארץ" והם מוותרים פשוט על מסיבת עיתונאים, שאליה בעבר היו מוזמנים כל נציגי התקשורת והקפדנו גם, שהמסיבות ייערכו כאן, כי כאשר ההזמנות יוצאות מבית סוקולוב, יש לנו שליטה כך שיוזמנו גם העיתונאים בעיתונים קטנים, גם רשות השידור, גם הטלביזיה, גם אחרים. לצערנו, המגמה הזאת נמשכת ואנחנו עדים לנסיגה במקור ההכנסות העיקרי של האגודה, מסיבות העיתונאים. לכן, היינו צריכים לחפש מקורות הכנסה אלטרנטיביים, כדי שנוכל לשמר ושנוכל להמשיך ולהביא לתחזוקה שוטפת, לשמירה על קרן שביתה, לשמירה על הלוואות לחברים ולשמירה על מאבקים מקצועיים.

הזכיר כאן ישראל פז את השכרת האולמות בשעות הערב, כאשר הבית אל בשימוש עיתונאי. אני אזכיר עוד כמה אפיקים. אנחנו הלכנו לקראת פתיחה של חוזה עם לשכת העיתונות הממשלתית, שבמשך שנים שילמה דמי שכירות מאד סמליים על הבניין שנמצא כאן מאחור. דרשנו, היתה לי פגישה בלשכת השמאי הממשלתי, דרשנו הערכה מחודשת. דמי השומה החדשים שנקבעו הועלו מ-130,000 שקל ל-175,000 שקל וזה בכל אופן איזשהו גידול, שאנחנו מקווים שהוא ימשך גם בשנה הבאה.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

כמה מילים בנושא ההוצאות. אנחנו ניסינו לחסוך בהוצאות. אמרתי, יש בעיות עם הבנין, אבל ניסינו לצמצם גם במגזרים אחרים. למשל, במצבת העובדים של בית סוקולוב, חנה, שמוכרת לכולכם, שעבדה כאן שנים, פרשה. אנחנו לא מעסיקים עובדת אחרת במקומה של חנה. חילקנו את התפקיד שלה בין העובדות האחרות. גם 2 עובדות נקיון, שהועסקו כאן הסטורית במשך שנים במשרה, פרשו לפנסיה אחרי שנים רבות. אנחנו מעסיקים במקומן היום חברה קבלנית לעבודות נקיון, שלוקחת בדיוק חצי מעלות העסקתם של עובדים קבועים ואלה דברים, שתורמים לצמצום בסך-הכל.

עכשיו אני אגיד לכם על הנתונים העדכניים, שקיבלתי היום לגבי המחצית הראשונה של שנה זו, שנת 95 והנתונים הם הרבה יותר

בתשובה להערת בנינים: עובדות של חברת הנקיון מקבלות את השכר שלהן מהמעסיק שלהן, לא מאיתנו וזה היום שיטה מקובלת... אין לך שום אחריות עליהן. אתה מקבל חשבונית... איזה אחריות יש לך? למה? בוא תסביר... לא, תסלח לי. כשאתה לוקח גנן או כשאתה לוקח חברה אחרת שעושה לך שיפוץ במזגנים ובאים לכאן עובדים, איזו אחריות שילוכית יש לך עליהם?

טוב, אני אצמצם, רבותי, באמת. אני קיבלתי היום נתונים עדכניים על המחצית הראשונה של שנה זו והנתונים הם באמת הרבה יותר מעודדים. ההכנסות בכמעט ששת החודשים הראשונים של השנה הסתכמו ב-1,134,000 שקל לעומת הוצאות של 939,000, כלומר, עודף הכנסות בסך כ-200,000 שקל. זה לגבי המחצית הראשונה של השנה. הצפי שלנו, שהמגמה הזאת תימשך גם במחצית השנייה, לאחר השלמת התשלומים עבור שיפוץ השירותים, שאנחנו נסיים את השנה הנוכחית באיזון או ברווח של כמה רבבות שקלים.

כדי להתגבר על הירידה בהכנסות מהמסיבות והסעיפים האחרים של התקציבים, אנחנו יזמנו גם דברים נוספים לשימוש באולמות, שעליון דיבר

קודם ישראל פז ועל תחום אחר, שבכלל לא היה מתוכנן בשנים עברו וזה חוזה, שאנחנו הגענו עם חברת "סלקום", זו החברה שמפעילה את הטלפונים הסלולריים והתברר לה, שבאזור הקריה יש קשיים גדולים מאד בקליטה. לכן, אנחנו הסכמנו להציב אנטנה על גג הבית, לאחר בדיקה של עיריית תל-אביב והאנטנה הזאת תכניס לנו דמי שכירות בסך של 60,000 שקל לשנה. זה עוד תחום, שלא חשבנו עליו והנה, יש לכם עוד הכנסות, שמאפשרות להמשיך ולהנהיג

מר אפרים דויד, יו"ר: זה יקל על הציתותים.

מר רזי גוטרמן: זה יקל מאד, כן. אולי זה ישבש אותם.

ההכנסות האלה מאפשרות לנו להמשיך ולהנהיג גם הלוואות מסובסדות לחברים. ל-3 השנים האחרונות העניקה האגודה הלוואות בסכום של 2,500 שקל ללמעלה מ-100 חברים בסכום כולל של כרבע מליון שקל וכיון שהיתרות שלנו עומדות בצד החיוב והזכות, אני מקווה שועד האגודה יקבל את המלצתי בישיבה הקרובה להעלות את סכום ההלוואות מ-2,500 ל-3,500 שקל לחודש.

קטטה 2

לסיום, אני רוצה לדווח על 2 חזיתות נוספות של מלחמה אמיתית, שיש לנו עם רשויות. האחת זה עיריית תל-אביב. לפי דרישת משרד הפנים, בגלל הדפיציט ברשויות המקומיות, משרד הפנים ביטל את ההקלות בארנונה למוסדות ציבור. אנחנו כמוסד ציבור, במשך שנים קיבלנו הפחתה בארנונה, שמקובלת על בנין כזה לעומת בית מגורים בצפון תל-אביב. לכן, עיריית תל-אביב, בארנונה ששלחה לנו בתחילת השנה, הקפיצה את המיסים מסכום של 68,000 שקל ל-230,000 שקל. אריה ואני פנינו גם לגזבר העיר וגם בפגישה עם ראש העיר, הגשנו ערר לועדה מיוחדת שהיא ועדת ההקצבות, שעומדת לדון בערר הזה בחודש יולי. בינתיים אנחנו הגענו איתם להסכם, שאנחנו משלמים

את הסכום, שאינו שנוי במחלוקת. זאת אומרת, הסכום ששולם בשנה שעברה, פלוס הצמדה למדד ואנחנו מאד מקווים, שהנושא הזה ייפתר.

מלחמה אחרת והיא יותר קשה, ארוכה ומתישה, יש לנו עם מינהל מקרקעי ישראל. הבית, כידוע לכם, נבנה בשנות ה-50 על אדמת מינהלת מקרקעי ישראל ואנחנו מחוייבים בדמי חכירה שנתיים. הם עמדו במשך שנים על סכום די סמלי, שנע בין 9,000 ל-15,000 שקל לשנה. לפני כשנתיים קיבלנו שומה חדשה על סכום של 450,000 שקל. אנחנו החזרנו את השומה הזאת עם מכתב והסברנו, שאנחנו לא יכולים לעמוד בסכום הזה. הסכום הזה, פירושו סגירת האגודה ופנינו למינהל, ביקשנו לתקן ואז קיבלנו שומה חדשה ובמקום 450,000 שקל, דרשו מאיתנו 975,000 שקל. פשוט טעו. עכשיו אנחנו במשא ומתן איתם, כאשר השומה האחרונה שהגיעה אלי ממש שלשום, היא כבר על סכום יותר קטן, באמת קטן, 823,663 שקל. אני מקווה, שהבעיה הזאת תיפתר. למרות היתרות הכספיות, אין לנו את הסכומים האלה. מינהל מקרקעי ישראל מבין, שאנחנו לא איזשהי מסעדת פאר או בית מגורים מפואר או מרכז קניות בגן העיר, אין לנו את הסכומים לשלם, אין כל הצדקה שנשלם. אני מקווה, שהם ילכו לקראתנו.

אני מסיים. למרות כל הצרות עלינו, שכרגע הזכרתי, המצב הכלכלי והכספי שלנו איתן. יש לנו כיום חסכוניות המיועדים לקרן שביתה, לקרן הלוואות ומטרות אחרות והחסכוניות האלה מושקעים בהשקעות סולידיות בכמה בנקים. נכון להיום, ההשקעות הנזילות האלה מסתכמות בסכום של 550,000 שקל, זה נכון להיום ובהנחה, שמינהל מקרקעי ישראל ירד מאיתנו ועירית תל-אביב תקבל את הערעור על הארנונה, נוכל להעביר כמה שנים טובות באמת בלי בעיות כספיות.

אני מבקש לסיים ולהודות לחברי ועדת בית סוקולוב, ליושב-ראש

משה לרר ולחברים איתן שבי, שהוא גם גזבר האגודה ונכצר ממנו להגות בגלל

סיור, לצביה כהן וליהושע שגיא, שמסייעים לי בשנים האחרונות לנהל בצורה כלכלית מבוקרת ומאוזנת את בית העיתונאים לרווחת החברים. תודה.

עו"ד נחמן הורנשטיין יתן לנו דיווח בנושא פרויקט בית סוקולוב וכפי שנרשם בסדר היום שקיבלתם, אנחנו נקבל דיווח מעו"ד נחמן הורנשטיין על המצב הנוכחי והמצב המשפטי ועל פי החלטת ועד אגודת העיתונאים, הועד יתכנס בתחילת חודש יולי ויקיים דיון, אחרי שהוא יקבל ממומחים שונים חוות דעת והערכות לגבי המצב ולגבי האפשרויות של האגודה, אבל הייתי מציע שנשמע את נחמן כמי שמלווה את הפרוייקט משנת 88 והוא גם זה שהיה שותף לאותו הסכם שנחתם בזמנו, ששיחרר אותנו מחברת אבן-זיו.

מר אפרים דויד, יו"ר: תודה רבה לרזי גוטרמן.

(קריאת ביניים)

מר רזי גוטרמן: תודה על הרעיון, אבל אני מוכרח לאמר, שלפני כ-3 שנים או שנתיים עשינו נסיון במשך כמה שבועות למועדון עיתונות, השלט שלו עוד פה מאחור, בחדר, במחסן, היה כתוב: "דה ישראלי פרס קלאב", או משהו כזה ולצערי, הנוכחות של הקהל כאן היא פי 4 ממה שהגיעו לאותם אירועים. כך, שלצערי, בעידן הטוק-שואוס והטלביזיה והמרואינים וכל הדברים האלה, אין הרבה סיכויים להביא לכאן קהל, כאשר הוא מקבל את זה אצלו בבית בסלון או בחדר המיטות. אבל הרעיון כשלעצמו שווה אולי בחינה מחודשת במסגרת אחרת ואני מודה לך על הרעיון. אנחנו נאמץ כל רעיון.

עו"ד נחמן הורנשטיין: לפני כ-7 שנים הוגשה לוועדת בנין ערים בתל-אביב תוכנית לשינוי תוכנית בנין עיר, שמתאיחסת לגבי המגרש שעליו נמצא הבית. מטרת התוכנית היזומה על-ידי חברת אבן-זיו,

בהנהלת הקבלן אלברט בן-דוד, היתה לבנות, במקום הבנין הזה, על המגרש כולו, בית קומות, שייועד למגורים ולעסקים ושיכיל בין היתר מרכז לתקשורת. ההסכם, שנערך בזמנו בין אגודת העיתונאים לבין הקבלן, כבר קבע את החלק של אגודת העיתונאים בקומפלקס הזה, בפרוייקט הזה ובהחלטה של ועד חדש, שהחליף את הוועד הקודם, הגיעו למסקנה, שהחלק הזה שיועד לאגודת העיתונאים הוא איננו מתאים לאגודה, הוא איננו הוגן אפילו והתחילה פעילות לביטול ההסכם עם אותו הקבלן.

הפעילות הזאת נשאה פרי ונחתם הסכם בין האגודה לבין אותו קבלן, שעל פיו הקבלן המשיך באופן עצמאי לקדם את התוכנית לבניית בית קומות על המגרש הזה, כאשר אגודת העיתונאים מצידה חופשית ומשוחררת מכל התחייבות כלפי הקבלן ביחס לבניית בנין על המגרש הזה, כאשר, אם וכאשר תתאשר התוכנית הזאת. המחוייבות היחידה של האגודה היתה, שבמידה והתוכנית הזאת תגיע לאישור סופי בתוך 7 שנים מיום חתימת ההסכם הזה, עד אוקטובר 95, אזי במידה ובאיזה מועד כלשהו בעתיד האגודה תרצה להוציא לפועל תוכנית לחידוש הבניה במקום, היא תצטרך לתת לחברת אבן-זיו אופציה לבנות את הבית ולהציע עיסקה לאגודת העיתונאים ביחס לבניה הזאת.

המצב כיום הוא, שאכן במשך הזמן שחלף, חברת אבן-זיו קידמה תוכנית בועדה בנין מקומית בנושא הזה. התוכנית הזאת למעשה התפשטה מעבר לגבולות המגרש הנוכחי של האגודה. היא כוללת גם את בית הסופר וגם את בית האכר ובאמת, תוכנית ככה די יומרנית, עם מגדלי קומות בני 20 קומות וכיוצא בזה.

בחודש שעבר הועברה התוכנית הזאת אל הועדה המחוזית, שפירסמה בעיתונות הודעה על פי סעיף 77 לחוק התיכנון והבניה, שבה מודיעה הועדה המחוזית על כך, שהוגשה אליה תוכנית כזאת ושהיא עומדת לפרסם הודעה לציבור ביחס, כדי לאפשר לו להגיש התנגדויות.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

זה המצב, נכון לרגע זה. על פי מיטב ידיעתי את הפרוצדורות שנהוגות בנושא הזה, לא נראה לי, שהתוכנית הזאת תאושר בתחום 7 השנים, שעליהן מדבר ההסכם. ישנה טענה של הקבלן, שאגודת העיתונאים אשמה בחלק מההשחיות שגרמו את עיכוב התוכנית, אבל זה נושא לויכוח, אם בכלל יהיה, שמקומו בעתיד.

בתשובה לקריאת ביניים: את פרטי התוכנית באופן יותר מפורט מזה שאמרתי, אני לא יכול לאמר, כי הם בכלל לא ידועים לי. התוכנית טרם התפרסמה לציבור ומה שאני יודע זה למעשה בקוים כלליים. כרגע, למעשה, כאשר התוכנית עדיין לא מאושרת, אני לא התעניינתי בה ואני לא יודע באיזה מידה לכם יש ענין בזה. זה המצב בשלב זה.

מר אפרים דויד, יו"ר: חברים, מה שפורסם בחוזר, זה פורסם בחוזר. אנחנו לא נחזור שוב על הדברים שנכתבו. הרי הציבור פה אינטליגנטי. אנחנו שומעים עכשיו את הדיווח של עו"ד הורנשטיין. לא מתכוונים עכשיו לפתוח דיון על הנושא הזה... לא, אין שום הצבעה. זה כתוב על סדר היום, דיווח של עו"ד נחמן הורנשטיין, זה מה שאנחנו שומעים. אם יש שאלה אחת לעו"ד הורנשטיין, אין שום בעיה. לא מתכוונים לפתוח בנושא שום דיון. למה לא מתכוונים לפתוח דיון? - כי אנחנו לא רוצים לפתוח דיון על פי החלטת ועד האגודה מהשבוע שעבר או מלפני 10 ימים... תן לי לסיים בבקשה, בגלל שאנחנו לא סיימנו ללמוד את הנושא ולסיפור הזה, יש לו השלכות כל כך מרחיקות לכת, לא להיום או לשנה ואפילו לבנין הזה, אלא לדורות הבאים של עיתונאים, שצריך לפחות להכין שעורי בית בצורה לפחות המינימאלית. אני יכול להגיד, שאנחנו לא הכנו את שעורי הבית ואין שום כוונה היום לא רק להצביע על הנושא הזה, אלא אפילו להתחיל לדון על זה, כי אני חושב, שאין לנו פה... רגע, מה זה, דעת החברים על בסיס מה?

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

חברים, בואו נהיה רציניים. אילו היו לנו את כל הכלים היום להתחיל ולנתח, היינו באים ועושים את זה. אנחנו בעצמנו לא יודעים היום את כל ההשלכות. אז לכן אני מבקש, מי שיש לו שאלות אינפורמטיביות, בבקשה להפנות לעו"ד הורנשטיין, אבל לפתוח דיון על דבר שאין לנו מה להתווכח, זה קשה מאד.

מר אריה אבנרי: רבותי, אני רוצה לאמר לכם, החלטת ועד אגודת העיתונאים קבעה... אני קודם כל רוצה להגיד לכם דבר עקרוני. אנחנו עיתונאים כולנו, אנחנו לא אנשי עסקים ואנחנו לא עוסקים במניפולציות ובעיסקות. לכן, אני חושב, שזה לא יהיה רציני, אם אנחנו נבוא לאסיפה הכללית בלי שחברי אגודת העיתונאים בתל-אביב יקבלו מראש את כל האינפורמציה המלאה, המוסמכת, המקצועית. לשם איסוף האינפורמציה הזו, המידע הזה, ועד אגודת העיתונאים מתכוון, לפי החלטתו האחרונה, לקיים שורה של דיונים. אחרי שכל הנתונים יהיו בידינו, כולכם בעלי המניות בבית סוקולוב, אין אף אחד שיש לו מניית יסוד ואין אף אחד שיש לו 2 מניות, כולנו במצב שווה, ברגע שיהיה לנו המידע, נביא את זה לכל אחד מחברי אגודת העיתונאים ואז נכנס אסיפה ואם יהיה צורך, 20 אסיפות ולא נקבל שום החלטות. לכן אני מציע להיות דבקים להחלטת ועד אגודת העיתונאים. היום יש רק דיווח ואם יש 2-3 שאלות טכניות לעו"ד הורנשטיין, בבקשה.

מר יוסף ג'קסון: אני רוצה רק להוסיף. החלטה כל כך קרדינאלית וכל כך מכריעה בעתיד של אגודת העיתונאים, לא תוכרע, אלא על ידי משאל בו ישתתפו כל 1,200 חברי האגודה. אנשים יקבלו את מלוא האינפורמציה, יכירו את כל העובדות ויגיעו להחלטה. שום דבר אחר וזה עוד לא הוחלט בועד האגודה ולא מחר ולא מחרתיים, זה הכל.

מר אפרים דויד, יו"ר: האם יש למישהו שאלה לעו"ד הורנשטיין?

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

מר כינרתי:

אנחנו קיבלנו חוזר. בחוזה יש שמה פרטים, מדובר על דברים מה שנוגעים לנו. מדובר על הבית של לשכת העיתונות וכל זה. פה, העורך-דין המכובד מדבר איתנו, מדבר בכלל על האזור כולו, שזה לא נוגע לנו בכלל.

מר אפרים דויד, יו"ר: מה זאת אומרת לא נוגע לנו? כינרתי, זה נוגע... כינרתי, אי אפשר לאחוז במקל ב-2 הקצוות. או שמקבלים את האינפורמציה, או שלא מקבלים אינפורמציה. מה שדיווח עכשיו עו"ד הורנשטיין, זאת השלמה מאינפורמציה שנמסרה בחוזר שהופץ בין החברים ביוני.

גברת תהילה עופר:

אני רוצה לבקש מועד האגודה, שלפחות באחת הפגישות לקראת ההחלטות שיהיו בקשר לבנין, לקראת העברת ההכרעה לידי כל החברים, יתייעצו עם הועד שניהן, אני הייתי כאן, הייתי חברה, דרורי, הרצי, עצמון, כל חברי ועד האגודה של אותה התקופה, כי אנחנו אז למדנו את הנושא, קיימנו המון ישיבות ואנחנו למעשה הבאנו למצב שהוא המצב הנוכחי, שעו"ד הורנשטיין דיבר.

מר אפרים דויד, יו"ר:

כמובן, שכל הנסיון שנצבר, יילקח בחשבון. אנחנו כבר בישיבה שקיימנו גם כבר הסתייענו בחברים לשעבר בוועדים השונים.

עו"ד נחמן הורנשטיין:

יש למישהו עוד שאלה, שאני יכול להשיב עליה?

קריאת ביניים:

אני מבקש להעיר אגב למה שנראה לי כטעות קטנטונת בכל הענין הזה. כשאתם סומכים על זה, שזה יהיה מרכז התקשורת וגורמי תקשורת הבינלאומיים יעברו לכן ואז רק צריכים לבנות את זה בירושלים ולא בתל-אביב.

מר אפרים דויד, יו"ר: טוב, זה חלק מהויכוח, אנחנו לא נפתח עכשיו ויכוח. עו"ד הורנשטיין, תודה רבה.

מר סאמט: רבותי, אני אינני פשוט מאמין, שכך מסתדרים עניינים. מר כנרתי היה בונה כנראה איזה בניינים עצומים בן-לילה על-ידי הועד מבלי לשאול. אני שמעתי כאן, אני באתי הנה בכוונה תחילה להביע עמדה בקורתית, אבל היא תהיה לאחר, כפי שאמר מר ג'קסון, קודם נשמע פה דברים, אחרי זה נדון על כך ואחרי זה נודיע לכלל החברים על כך ולא אחוז אחד של החברים פה. 1,500 חברים יש לאגודת העיתונאים ואין 150 אפילו. אז רבותי, אני מציע, אנחנו מחליטים לשמוע את מה שיש לאמר כאן. אחרי זה אנחנו באחד הימים או בשנה, מתי שאתם תחליטו, נקרא לאסיפה הכללית, עוד לפני זה נבוא בדברים עם החברים ונדון על כך בצורה יסודית. זה לא ענין של שינוי חוקה.

מר אפרים דויד, יו"ר: בסדר גמור. זאת היתה הכוונה. עכשיו, שרה פרידמן, בבקשה, ביקשה את רשות הדיבור.

גברת שרה פרידמן: אני חושבת, שקלתי שלא להגיד דבר בנושא הזה, אבל אני לא חושבת שזה הוגן להופיע בפני החברים ולא לספר להם את כל המהלכים ואת כל מה שקורה מאחורי הקלעים בקשר לסיפור הזה של הבניה.

אני חושבת, שועד האגודה התקפל ואני אומרת את זה כדעת מיעוט בתוך הועד, התקפל מול איזמים ואני חושבת שהילכו עלינו אימים והתחילו לאיים לנו בלהפיץ עלינו סיפורים של מושחתים, אנחנו הולכים למכור את עתיד האומה, אנחנו מוכרים את הבנין מתחת לשולחן, אנחנו הולכים להרויח מליונים. מישהו כנראה עשה עיסקה... סליחה, מר סאמט, אתה אל יודע את כל האמת, תיתן לי להגיד עד הסוף את דברי ואני לא אומרת שצריך לבנות ולא

אומרת שלא צריך לבנות. אני אומרת, שהמצב, כפי שרזי תיאר אותו ולא בטוח שאנחנו מקבלים פטור מן המינהל ולא בטוח שהעיריה תיתן לנו פטור ואנחנו הולכים כנראה לתקופה מאד קשה של שביתות ואנחנו נצטרך את קרן השביתה שלנו הרבה יותר ממה שיש לנו בתוך הקרן היום ואין לנו מאיפה לקחת כסף. אי אפשר לקחת יותר מיסים ממה שאנחנו לוקחים היום.

על בית סוקולוב אף אחד לא יבנה, כי הבית הזה...

מר אפרים דוידי, יו"ר: שרה, תסלחי לי, אבל את נכנסת לדיון בנושא הזה. נקבע מראש... לא, תסלחי לי, את נכנסת לדיון... שרה, תסלחי לי, בכל זאת יש יושב-ראש. את נכנסת לדיון.

גברת שרה פרידמן: אני לא דנה, סליחה, אני רוצה לספר... מר סאמט, נכון, אתה צודק, אני רק חברה ואני לא חברת כבוד כמוך, אני מכבדת אותך, אבל תיתן לי. הועד הזה התחיל לדון בענין הזה כבר כמה פעמים וזה לא נכון, אנחנו כבר התחלנו... אפרים, סליחה, אני לא נכנסת לדיון, אני מוסרת דיווח, שאני חושבת שלא נמסר וכשהחברים יקבלו בבוא הזמן את מה שיקבלו, הם חייבים לדעת גם את המידע הזה ואני מרגישה, שזה לא הוגן שאני לא אספר את כל הרגע ולפחות זה לגבי המצפון שלי. אז אני נותנת כבוד לכולם, אני מבקשת לכבד גם את ההחלטה שלי עם המצפון שלי.

ברגע שאמרנו, שצריכים להביא לאסיפה את הנושא הזה לדיון עקרוני, האם בכלל ללכת על זה ולקחת מומחים, ביקשו להופיע בפני ועד האגורה אנשים, שנכון, היה פה סיפור מכוער, אני לא אכנס לכל הדיון הזה ואמרו: אם אתם דנים בזה, אתם עוברים עבירות וכו'... אני רוצה להגיד לך, מר סאמט, שאני לא רואה באסיפה הזאת לא את זאב יפת ולא את מוטי גילת ולא את כל הגיבורים שהופיעו בפני הועד ואמרו את מה שאמרתי ואני

חושבת, שלאסיפה היתה זכות לשמוע את מה שהם אמרו לנו בוועד ולחברים יש זכות לשמוע מה שהועד שמע הם...

בתשובה לקריאות ביניים: אני לא הבעתי... מר סאמט, הבית הזה הוא בית לשימור. אף אחד לא הורס אותו ולא בונה עליו. אני גם לא הבעתי דעה בכלל אם צריך או לא. אתה סתם מתרגז ומבזבז את הבריאות שלך. אני לא מביעה דעה כרגע. אני אומרת, שזה נושא, שצריך היה לדון בו.

הועד החליט החלטה ראשונה להביא את זה לאסיפה לדון בנושא הזה ואחרי ההודעה הראשונה על זה שצריכים לדון בזה באסיפה, הופיאו בפני הועד חברים, שהילכו אימים...

מר אפרים דויד, יו"ר: שרה, סליחה, את חוזרת על הדברים. בבקשה, עמי... עמי, אתה רוצה לדבר, בבקשה.

מר עמי אטינגר: אני חושב, שאני שנתיים. כל השיטה שהולכת כאן, כל השיטה שהולכת, איך לא להתקדם. כל הזמן דיונים ולסדר ולסדר. אנחנו במצוקה נוראית. אם נמשיך בדיונים...

מר אפרים דויד, יו"ר: עמי, תסלח לי, אתה נכנס לדיון. אנחנו אמרנו שיהיה דיווח. אני מציע... אמרנו בצורה הכי ברורה, היום זה דיווח ונקיים את הדיון בתאריך מאוחר יותר. על פי סדר היום שנקבע לאסיפה הזו, על סדר היום הוא שעכשיו יש דיווח של יוסף ג'קסון בנושא עמותת הבניה ומכיון שזה נושא שמעניין אותנו, אני מבקש לשבת.

רבותי, היתה החלטה של ועד האגודה...

מר יוסף ג'קסון:

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

מר אפרים דויד, יו"ר: ג'קסי, הנקודה על סדר היום - עמותת הבניה, בבקשה... חברים, תן לו לדבר, יש לו נושא לדווח, תן לו לדווח.

מר יוסף ג'קסון: רבותי... מה זה אגודה? לא, מה איכפת לי. מה, אני עושה לטובת האנשים. אתה רוצה למכור, לתת מתנה לקבלן? מה אתה רוצה?...

מר אפרים דויד, יו"ר: ג'קסי, לא נכנסים לויכוח, בבקשה. ג'קסי, יש לך נקודה על סדר היום.

מר יוסף ג'קסון: טוב, רבותי, אני מבקש לשמוע. נעבור נושא, אולי יתקררו הרוחות. הקטע, שאנחנו מתייחסים אליו כרגע, הוא שונה, הוא לא מתייחס לנכסים ציבוריים שהולכים למכור אותם בנזיד עדשים, אלא הוא מתייחס...

ובכן כך, בעבר הרחוק של האגודה היה גם בירושלים וגם בתל-אביב, שחברי האגודה, על ידי זה שהקימו עמותה, הצליחו להקים בתים או קיבלו דירות בהנחה מאד משמעותית. עצם ההתאגדות שלהם כחברי אגודת העיתונאים, נבנה שיכון העיתונאים בירושלים, מי שמכיר אותו, בשכונת טלביה בירושלים בשנות ה-50. נבנתה בערך באותה תקופה גם ביד-אליהו שכונה, שגרים בה לא מעט עיתונאים. בשלב מאוחר יותר חולקו מגרשים בגוש הגדול, שמעבר לירקון, לעיתונאים, כ-90 עיתונאים, שהיום כתמורה מקבלים על כל, כל עיתונאי שזכה בזמנו במגרש, יקבל בעתיד הקרוב מאד דירה תמורת אותו חלק יחסי שלו במגרש ויצטרך רק לשלם איזה סכום ממש קטן.

מכיון שאני חושב שזה יכול, יש גם דור חדש של עיתונאים ואני חושב שהנושא הוא בהחלט מעניין גם עיתונאים צעירים וגם עיתונאים מבוגרים

יותר, שצרכים שלהם השתנו, אז החלטנו לקדם את הנושא של עמותת בניה, שתהיה מורכבת מחברי אגודת העיתונאים ובעצם היותה כעמותה, היא תשיג תנאים הרבה יותר טובים וסכום הרבה יותר זול לגבי בניה.

נפגשנו בנושא, כלומר הקמנו את העמותה, שיש בה מספר חברים מהאגודה - דבורה שפירא "מעריב", אהרון דולב "מעריב", אני, מי עוד חבר בעמותה?... סאמט, אתה לא הקשבת לי בכלל, סליחה, רק רגע...

מר אפרים דויד, יו"ר: חבר סאמט, זה לא קשור לנקודה הקודמת. זו נקודה נוספת.

מר יוסף ג'קסון: ובכן, רבותי, במהלך, אנחנו קיבלנו הצעות מ-2 סוגים: אחת באמצעות מינהל מקרקעי ישראל, והשניה - באמצעות קבלנים, שעוסקים, שהיו רואים בחיוב, שקבוצה של עיתונאים היתה קונה דרכם. באמצעות המינהל קיבלנו הצעות למספר שטחים, שאחד מהם היה באזור קדימה, מי שיודע, זה גובל באבן יהודה; אחד באזור מתן, שזה ליד כפר סבא, והאזור השלישי היה אזור גן יבנה. שלושת השטחים, לא כל כך התלהבנו מהם והחלטנו לנסות למצוא בכוחות עצמנו. מכיון שאף אחד מאיתנו לא מתעסק בנושא בניה, החלטנו להיעזר ביזם, שיש לו נסיון רב בנושא ושהקים. פנינו למספר ויש לנו מספר הצעות, שנחליט ביניהן מי מהם נלך איתו והרעיון הבסיסי הוא כדילקמן: לבנות שכונה של בתים דו-משפחתיים או חד-משפחתיים ובמקביל, באותה שכונה יהיה גם בית, בניה רוויה, כלומר דירות קטנות יותר לעיתונאים שפנו וביקשו, שהילדים עזבו את הבית והם לא צריכים דירות גדולות והם גם לא מעוניינים לגור בבית חד-קומתי, אבל זו תהיה שכונה, שהמכנה המשותף שלה יהיה עיתונאים והמחירים יהיו בהתאם.

חברות בניה גדולות, שדיברו איתנו, כמו אזורים או אפריקה-

ישראל, מוכנים לתת לנו הנחות משמעותיות מאד, אם אנחנו באים אליהם כעמותה מאורגנת. אפריקה-ישראל, שהיא חברה גדולה מאד, היתה מוכנה ללכת על הנחה של עד 10%, בעוד שחברת אזורים או שיכון ופיתוח אפילו הנחות גדולות יותר.

אנחנו, ברגע שנחליט על האזור המדויק, כי אנחנו בודקים מספר הצעות, גם מבחינת מרחק מתל-אביב, גם מבחינת קלות הגישה לאותו מקום, אנחנו נציג את זה בחוזר לעיתונאים. מי שירצה להצטרף לנושא, אנחנו מניחים שמתוך 1,600 חברי האגודה או 1,400 חברי האגודה, יהיה בערך 10% של אנשים שיהיו מעוניינים בנושא. אז אנחנו קניינים רישום ואנשים יצטרכו לתת דמי רצינות, כלומר נקבע איזה סכום שיועמד בחשבון של האגודה, כדי שנוכל לסכם ענין עם האיש או החברה שאיתה נוכל לעבוד. אז אני פשוט, ברגע שהנושא יהיה קונקרטי, אני לא רוצה להיכנס לפירוטים של מיקומים, אנחנו נשלח חוזר לכל חברי האגודה ויתנהל רישום באמצעות העמותה ונקדם את הנושא. ברגע שהדברים יהיו יותר קונקרטיים, כל אחד מחברי האגודה, יובא הנושא לידיעתו והוא יוכל להחליט ברצונו, אם הוא רוצה להצטרף לזה או לא.

בתשובה לקריאת בניינים: לא נהיה נדל"נים, אין חשש.

מר אפרים דויד, יו"ר: חברים, אני שואל, האם למישהו יש שאלה לג'קסי? אין שאלה. זו הנקודה האחרונה על סדר היום. אני מודה לכם, אנחנו מודים לכם, לחברים שהגיעו לאסיפה של אגודת העיתונאים. תודה רבה. האסיפה נעולה.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

משרד המשפטים
מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים